

РЕШЕНИЕ

№ 17847

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 02.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4694** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 268, ал. 1 вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на директора на Териториална дирекция Митница С., депозирана чрез процесуалния му представител главен юрисконсулт С., против Решение № ПИ-113/16.04.2024 г. издадено от и. д. директора на ТД на НАП – С., с което на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК, е оставена без уважение като неоснователна жалба срещу Разпореждане № С230022-4035-0269201 от 26.06.2023 г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. за прекратяване на изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г., образувано срещу „ХАЛАТА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в частта относно вземанията на ТД Митница С., установени с Решение № РЗМ-5800-625 /32-334987 от 16.11.2020 г., издадено от директора.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение на и. д. директора на ТД на НАП – С.. Заявено е искане за неговата отмяна, както и за отмяна на разпореждането на публичния изпълнител. Твърди се, че не са изчерпани способите за принудително изпълнение, по смисъла на чл. 225, ал.1, т.4 ДОПК и неправилно е прието, че задълженията на длъжника са несъбираеми. Сочи се липса на цялостно проучване на имуществото на длъжника, с което е обосновано становище за противоречие на обжалвания акт с целта на закона. Излагат се съображения и за допуснато нарушение от административния орган на императивни правни норми на съюзното право.

Процесуалният представител на жалбоподателя – гл. юрк. С. поддържа исканията в жалбата и в съдебното заседание, както и аргументите, с които са мотивирани. Поставя акцент върху неправилното определяне на размера на задължението, доколкото по отношение на дължимите

лихви за ДДС и за мито, счита, че е следвало да бъдат посочени поотделно като елементи на системата на собствените ресурси на ЕС, така както е направено и с решението на директора на ТД Митница С. при Агенция Митници. Позовава се на разпоредбите на чл. 13, § 2, ал. 4 и ал. 5 от Регламент 609/2014 относно методите и процедурата за предоставяне на собствените ресурси на ЕС. Претендира разноски, съгласно представен списък. Излага допълнителни аргументи в писмена защита.

Ответникът – и. д. директора на ТД на НАП - С., чрез пълномощника си гл. юрк. К. оспорва жалбата. Застъпва становище, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението на директора и разпореждането на публичния изпълнител като законосъобразни – оставени в сила. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е взела становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното заседание, въпреки своевременното уведомяване за провеждането му. Настоящият съдебен състав на Административен съд-София град, въз основа на приложените доказателства в административната преписка и представените в съдебното заседание от процесуалния представител на ответника, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

С Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение, съгласно чл. 225 ДОПК, изх. № С230022-035-0269201/26.06.2023 г., постановено по изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г., след извършена проверка, проучване и анализ на имущественото състояние на задълженото лице „ХАЛАТА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес по ДОПК – [населено място],[жк],[улица], вх. Б, ет. 5, ап. 38, е прието, че са налице основанията по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК - изчерпани са всички изпълнителни способности, поради което задълженията като несъбираеми, предпоставят прекратяване на производството по принудителното им събиране. В табличен вид са посочени вида на задълженията и техния размер. Сред тях, под № 13 са и установените с Решение № РЗМ-5800-625/32-334987 от 16.11.2020 г. на директора на ТД Митница С.. Размерът на задълженията е посочен като „лихвоносна главница“ - 584 782,41, лихва - 275962,41 лева и общ размер - 860 744,13 лева.

В мотивите на разпореждането е отразено, че от направената справка в БНБ към момента на постановяване му задълженото лице няма активни банкови сметки. По информация на Централен депозитар дружеството не притежава и безналични ценни книжа. Не са установени данни за декларираните недвижими имоти, включително земеделски земи и превозни средства, както и за кораби и въздухоплавателни средства. Установено е, че няма данни за открито производство по несъстоятелност, а и за налично имущество, по отношение на което са наложени обезпечителни мерки. Не са установени данни за задължения в Централния кредитен регистър на БНБ. Дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 25.02.2021 г.

В подадената жалба, с която е сезиран директорът на ТД на НАП - С., вх. № 14-00-89 от 03.04.2024 г., са изложени твърдения за липса на доказателства, удостоверяващи извършените действия от публичния изпълнител, съгласно изискванията на чл. 226, ал. 2 от ДОПК, а именно съставени протоколи за всяка изисквана информация, включително постъпили суми, направени разноски. Сочи се липса на мотиви, обосноваващи основанието по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

С обжалваното Решение № ПИ - 113/68.04.2024 г., и. д. директора на ТД на НАП – С. е приел жалбата, депозирана от процесуалния представител на директора на ТД Митница – С. за неоснователна. В мотивите на решението са подложени на анализ извършените действия от публичния изпълнител и събраната информация, въз основа на които е мотивиран изводът за наличие на основание за прекратяване на производството по принудително събиране на вземанията - по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК. Изразено е категорично становище, че са предприети

всички възможни действия, които в конкретния казус не са дали положителен резултат относно установяване на налична собственост на дружеството.

По отношение на възраженията за неправилно обединяване на задължения с различно основание – за мито, ДДС и съответните им лихви, ответникът се е позовал на посочените в обжалваното разпореждане изпълнителни основания, едно от които е и решението на директора на ТД Митница – С.. Направен е извод, че публичният изпълнител е приложил правилно закона като е приел, че публичните вземания на задълженото лице „ХАЛАТА“ ЕООД, част от които и установените с решението на директора на ТД Митница С., по конкретното изпълнително дело са несъбираеми, и в съответствие с изискванията на ДОПК е прекратил образуваното производство за принудителното им събиране. В решението подробно са обсъдени изпълнителните способы по ДОПК и невъзможността да бъдат приложени в конкретното производство.

Установените релевантни за правния спор факти, които не са спорни за страните позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК, в предвидения от закона срок, от лице с правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено на основание чл. 267 от ДОПК от материално и териториално компетентен орган и е постановено в изискуемата за валидността му писмена форма.

Жалбата е подадена от публичен вискател срещу разпореждане на публичния изпълнител, който съгласно разпоредбата на чл. 268, ал. 1 от ДОПК е легитимиран да оспори пред съда решението на директора, с което на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК, е оставена без уважение жалбата му. Публичният вискател е включен в кръга на лицата, които могат да обжалват действията на публичния изпълнител пред директора на съответната териториално компетентна дирекция на НАП, съгласно чл. 268 от ДОПК. Като страна в изпълнителното производство, според разпоредбата на чл. 210, ал. 1, т. 1 от ДОПК, публичният вискател разполага със самостоятелни права едно, от които е и правото на жалба по чл. 197 от ДОПК, както и по чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Съдът не констатира допуснати нарушения на процесуалните правила като самостоятелно отменително основание при издаване на разпореждането на публичния изпълнител и на решението на и. д. директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на директора на ТД на Митница – С.. И разпореждането, и решението съдържат относимите за правилното приложение на материалния закон правни и фактически основания.

Спорът в настоящия казус е относно наличието на доказателства, установяващи основанието, на което е прекратено изпълнителното производство за принудително събиране на публичните задължения на „ХАЛАТА“ ЕООД, установени с решението на директора на ТД на Митница С., а именно по чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК, и конкретно изчерпани ли са всички възможни изпълнителни способы, респективно правилна ли е преценката, че вземанията са несъбираеми.

Способите за принудително изпълнение на публични вземания, са изчерпателно изброени в чл. 215, ал. 1 от ДОПК. В мотивите на разпореждането на публичния изпълнител, както и на решението на и. д. директора на ТД на НАП – С. са обсъдени поотделно всеки един от тях, включително и предпоставките, поради които не могат да бъдат приложени – установените данни за липса на имущество и доходи на задълженото лице.

Обективният критерий, за да бъде прието дадено вземане е несъбираемо е липсата на доходи и имущество, а в настоящия казус е установено, че няма и данни задълженото лице да осъществява търговска дейност, от която да получава доходи, за да могат да бъдат предприети действия по събиране на публичните вземания. В Разпореждането за прекратяване са посочени и други

несъбрани публични вземания на задълженото лице, от които се установява, че изпълнителното производство е образувано за събиране на задължения по декларации през 2021 г. и в този смисъл, ТД Митница - С. е присъединен вискател, въз основа на разпоредбата на чл. 209, ал. 2, т. 4 от ДОПК.

Съдът намира за неоснователен аргументът, че митническите органи притежават изключителна компетентност за установяване несъбираемостта на публичните задължения за мито и съответните лихви. Такава компетентност не произтича от нормата на чл. 13 от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014 на Съвета от 26 май 2014 година относно методите и процедурата за предоставяне на традиционните собствени ресурси, собствените ресурси на база ДДС и на база Б. и относно мерките за удовлетворяване на потребностите от парични средства (преработен текст), доколкото в § 2 изрично е посочено, че „Размерът на установените вземания се обявява за несъбираем с решение на компетентния административен орган, който установява, че те са несъбираеми.“, а на държавите членки е предоставено да посочат отделите и агенциите, които отговарят за събирането, предоставянето и контролирането на собствените ресурси, включително и ролята и функциите на тези отдели и агенции (чл. 4, § 1). Вътрешното право не предвижда изрично изключителна компетентност на митническите органи да установяват несъбираемост на задължения за ДДС и мито, съгласно чл. 13 от Регламента.

От съществено значение е и отразеното в мотивите на оспореното решение, че прекратяването на производството по принудително изпълнение, не погасява самото материално право и в този смисъл, не изключва възможността митническите органи да упражнят правомощията си по последващо събиране на публичното задължение.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за обосновано и законосъобразно разпореждането на публичния изпълнител и решението на и. д. директор на ТД на НАП, с които е прието, че са налице основанията по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, за прекратяване на изпълнителното дело, поради несъбираемост на публичните вземания на „ХАЛАТА“ ЕООД, част от които и установените с решение на директора на ТД Митница С.. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, и своевременно заявеното искане за присъждане на разноски от процесуалния представител на ответника, на основание чл. 143 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева, платими от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на директора на Териториална дирекция Митница - С., депозирана чрез процесуалния му представител, против Решение № ПИ-113/16.04.2024 г. на и. д. директора на ТД на НАП – С. , с което на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК, е оставена без уважение като неоснователна жалбата срещу Разпореждане № С230022-4035-0269201 от 26.06.2023 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. за прекратяване на изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. срещу длъжника „ХАЛАТА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в частта относно вземанията на ТД Митница - С., установени с Решение № РЗМ-5800-625 /32-334987 от 16.11.2020 г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция Митница – С., ЕИК 0006275970292, с административен адрес [населено място], [улица] да заплати на Национална агенция за приходите – С. сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване, на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ: